

ఉగాది అంటే ఉరకలు వేసి ఉత్సాహం. ముంగిళ్లలో తోరణాల హరిత లాస్యం. వంటింట ఘుమఘుమల సయ్యాట. నాలుకపై షడ్రుచుల నాట్యం. ఉగాది అంటే ఉవ్వెత్తున ఉప్పొంగే కవిత్వం. కొత్త ఏడాదికి కొంగొత్తగా స్వాగతం పలికే వైతాళక గీతం. కలాల కొలాటంలో కవితల ఉబలాటం. అక్షరాల ఆత్మీయ ఆలింగనం. పచ్చని కొమ్మల్లో మోగే కోయిల గానం.. మది మదిలో హర్ష ధ్యాసం..

కవి సమ్మేళనం

విశ్వావేగు ఉగాదికి అక్షర శ్రోజనం

పునరాకృతి

అయినంపూడి శ్రీలక్ష్మి 99899 28562

విశ్వ కాలం

అవును! నువ్వు 'శ్రీముఖం'లో పుట్టినా నేను 'నవభాను'లో భూమి మీదికి అడుగు పెట్టినా ఆమెది 'విజయ' సక్రతం ఐనా ఇతను 'వికా' జాతకుడైనా అందరం ఒకే ఆకాశం కింద బతుకుతున్న వాళ్ళమే! ఒకే కాలంతో పాటూ నడవాల్సిన వాళ్ళమే ఆది, సోమవారాలుగా రోజుల్ని పిలుస్తున్నా క్రోధ, ఆనంద లుగా యేళ్ళని విభజించుకున్నా కృష్ణ, శుక్ల పక్షాలుగా నెలని చూసుకున్నా వసంత, శిశిర ఋతువులుగా గుర్తుంచుకున్నా పేరేదైనా, పాత్రేదైనా, ప్రాంతమేదైనా అంచనాలు, అక్షాంశాలు తప్ప కాలుపు రంగు, అరుచి, వాసన తెలిసిందెవరికి? పొడుగో, పొట్టి, లావో, సన్నమో చూసిందెవరు? ప్రభవ నుండి పుట్టిన కాలరాశి అక్షయంగా విస్తరించి తరతరాలుగా ప్రవహిస్తూనే యుండొచ్చు గాక! అరవై గేయల రంగుల రాష్ట్రంగా అలుపు లేకుండా తిరుగుతూనే వుండొచ్చు గాక! 'అగిపోవటం కాదు సాగిపోవటమే బ్రతుకు' అని మనిషికి తెలిసి ఉండాలిగా!

అడవి గుండెపై తొలి పూవు

జీవితాన్ని నువ్వు స్థిరకలిస్తావో లేక జీవితం నిన్ను స్థిరకలిస్తుందో తెలియదు గానీ ఒక్కోసారి తొలి పూవో నీ అడవి గుండెల పైన అప్రయత్నంగా వికసిస్తుంటుంది అది చమురును బ్రతికించగలిగే దీపమవుతుంది అనేక అనుభూతులు కలగలిపిన వేసెలు మారుస్తూ వచ్చిన దీపమిది అంటే మనం పది మందితో కూర్చోకుండా కాదు పది మంది మనతో కూర్చోవాలనుకోవటం! ఇప్పటిదాకా మనకు తెలిసినది (త్రికాలాలే భూత భవిష్యత్ వర్తమాన కాలాలే కనిపించని నాలుగో కాలమే విశ్వ కాలం ఆ కాలంలోకి ఇంకిపోదాం ఆ కాల లోకం లోకి అదృశ్యమవుదాం ఓ విశ్వా వసూ! మేమూ వస్తున్నాం నీ పుష్పక విమానంలో మాతా కాస్త చోటిప్పు! ప్రపంచాన్ని నీతో కలిసి చుట్టొస్తున్నా!

డాక్టర్ కాంచనపల్లి గోవర్ధన్ రాజు 96760 96614

...ఐనా ముందుకే

ముందున్నది మరణమేనని తెలిసినా ఇవాళ ఒక యుగాన్ని నాలుగి గమ్మం అగమ్మమే అయినా చూపులనే పాదముద్రలు చేయాలి కలత నీడను నవ్వు కమ్మినట్టు రాబోయే క్షణం సాగింపించడం ఒక ముందుగు రాత్రి దాచులు కూలే ముందు చేతి తడుములాటకు తగిలే బీకటి అది బీకట్లోనూ వెలిగి నీడ గుండె భాగే అనిపిస్తుంది కానీ అది త్రీకిల్లిన అనుభవాల ఆక్రమణ కలల కబ్బా

చేలం అనూహ్య మజిలీలో గమనం ఒక కొత్త బస నిన్న ఒక గుర్రాడమే ఐనా ఆ బివాడ ఓ వెలుగు ద్వారం

రంది నిండిన ఊయల మెలకువకు ద్వని బీభత్సమా చూసమే

కలిసిరావట్టు గడివిపోవట్టు కాలం నడిస్తుంది కానీ అది బీకట్లోనూ వెలిగి నీడ గుండె భాగే అనిపిస్తుంది కానీ అది త్రీకిల్లిన అనుభవాల ఆక్రమణ కలల కబ్బా

బతుకు ఎండావానాకాశంలో ఇంద్రధనువు మౌనం అనర్థం దుఃఖపు జాతరలో విశ్వాసాల వేడుక కోలాహలం

రేపంటే నిన్నకు స్త్రీస్థ మాటల సీక్వెల్?

ప్రసాద్

పంచాంగ శ్రవణం..!

ఎందుటాకు బాధలు మాస్తూనే శిశిరం వెళ్లిపోయింది ఎగతాళి చేస్తూనే..! కాలం నిత్యం ఓ మలుపుల ఇంద్రధనుస్సు వసంకపు ఇంటి తలుపులకు స్వాగత మార్పు తోరణాలు కట్టింది..! జీవితం ఓ నిత్య నూతన ముఖ ప్రవాహం గెలుపోటముల మలలీలను మనమంతా దాటి పోవాలిందే..! గమనం సృష్టి లక్షణం సున్ను అగలేవు నిన్ను ఎప్పుడూ ఆవలేరు..! చిగురిస్తున్న బ్రతుకు ఆశం చెప్పిన మాస్తూ ఆకాశం ఓ తెల్లని కాగితం అయ్యింది పుష్పాల వెలుగుల మధ్య కోయిల గానం నా కవితల అయ్యింది ఋతువులు తమ రూపురేఖలను మార్చుకున్నట్లే నీ ఆలోచనల రూపాలపై నీ అనుభవాల ప్రయాణంలో సున్నూ అప్పటి కావాలి..! నిరంతరం కోరింది సాధించాలి..! టీటీలో విన్నావుగా రాకల ఉగాది పంచాంగ శ్రవణం ఇప్పుడు నేను చెప్పింది నీ బైకెస్ట్రువు చేకల

జిఖర్ అరుణ్ కుమార్ 93947 49536

విశ్వసృష్టి అశ్రువాకృతి... రంగులను దరించి, రంగుల గోళాలై తిరిగి రంగుల విశ్వాల్నే విస్తరించి రంగుల శబ్దాలతో నర్తిస్తూనే... నర్తిస్తూనే... శబ్దాల రంగుపాదలు ఒక్కొక్కటి విప్పేసి శూన్యంలోకి జారవిడుస్తూ.. శూన్యాన్ని మారి గుహలోపలి నాడం మీద చంద్రకాంతిగా నిద్రపోతుంది కాలమే పిలుస్తుండో!, లేక కాలం వెలుపల పోవకున్న ద్వని తరంగాలు పిలుస్తాయో! లేక, తరంగాల్లోని స్ఫుటతలే పిలుస్తాయో! లేక, స్ఫుటతలక అంటిన తల్లిమీర వాసనలే మేల్కొలుపుతాయో! గుహలోపలి ఒక కొత్తశబ్దం లేవి వట్టె విరుచుకుంటూ కళ్ళ తెరుస్తుంది గుహలోపలి పిల్ల బయటికొచ్చినట్టు గుహని పగలగొట్టుకుని వచ్చి అడవిలో తిరిగిన శబ్దం పిట్టని నిమిరి పాల్చి పోతుంది పుష్పని నిమిరి ఆరుపు అవుతుంది మృగంతో కలిసి గర్జిస్తుంది మనిషితో కలిసి మాట్లాడి పోతుంది మాట మనుషుల్ని కావలించుకుని సామూహికమవుతుంది మనుషులు మానస కొత్త దృశ్యాల్లో కూదిన మాటలు కొత్త శబ్దం కలిసి కొత్తలోకాలు మాసిస్తాయి మనుషుల మీద ప్రేమ నిండిన మనుషులు తమ గుండెల కాగడాలు వెలిగించి నడివినప్పుడు శబ్దం అనంత కాంతిగా మారిపోతుంది. పాలపుంతలో వెలిగే శబ్దం మీది హిమ పంక్తుల్లో తొలివినను ప్రతిధ్వనించే వాగ్ధారల కాండపం విభ్రమ గొలిపే విశ్వకావ్యం బహుశా ప్రకృతి మాత ఇంద్రాక్షర కవనం

మనీరా

అన్నవరం దేవేందర్ 94407 63479

కొత్త సంవత్సరం పాత బంగారంలా చింతతోపుతొక్కలే బిలుకులు ఎర్రమొక్కలుతో తలపెట్టి బయటకు మాన్యుట్టు విరగకాసిన మామిడి తోటల్లో జుట్టి తేనెటీగలు రాగాలు పోతున్నట్టు సజ్జ తోన్నకలకలపై డిరపివకులు వాలుతున్నట్టు కాలమంతా పూచిన కలల పూల కామలెన్నట్టు కుంటలు చెరువులు ఆకలి తీర్చే వర్ష ఋతువు మేపాల కడవలతో నింపుతున్నట్టు నేల రైతు పొడి పచ్చగా పరవశిస్తున్నట్టు కనల ముందు పులవిప్పిన నెమలి నాట్యంలా కాలం సోయగాలు పోతుంది.. సమస్యలు సామర్యం ధోరణితో యుద్ధాన్ని కాంతిపూల తోటగా విశ్వకుటుంబం ఒకటిగా తన ఆలోచనల రథం నడిపే వాడే కాలానికి ఉగాది నాయకుడు శ్రీ విశ్వావసు సంవత్సరానికి వక్ష ప్రవక్ష...

విశ్వావేగు ఉగాది

రేడియమ్ 9291527757

ఫాల్గుణి భర్గవ 95502 56840

విశ్వావసుకు స్వాగతం

- ఆ.వె. || విభవ మిదగ వచ్చె విశ్వావసువు నేడు సత్కరించ రండు సకల జనులు పచ్చడించ పంది పండగ చేయుదు పిల్ల పాపలెల్ల సల్ల గుండ.
- ఆ.వె. || హిందు ధర్మమంత బిందులు జేయుదు అరుక చేత బట్టి యనని దున్ను పలికులము నేడు కలిసి యానందాన పిలుచుచుండు నీకు పలుక శుభము
- ఆ.వె. || కొత్త వర్ష మనుచు కోటి యాశలతోడ సకల జనులు నిన్ను స్వాగతంకొని కొలిచి సట్టి జనుల కోలక తీర్చుమా పండనా బొసర్లు పరమలిమ్ము
- ఆ.వె. || కల్ల కపట మింత కల్పమే లేని ఆదవారు నీకు హారతులను పట్టి పిలుచునట్టి పండగ యిది కదా జనుల యాశ తీర్చ సంతుంక్రు.

జాగన్తు పుండలిక్ రావు పాలిల్ 94413 33315

పచ్చె పచ్చె పచ్చె మాసము

కొమ్మ కొమ్మన కమ్మ కమ్మగ కోకిలమ్ములు కూయాగా ఝుమ్మ ఝుమ్మని పూలపై మడుమడుమమ్ములు నాడగా రమ్మ రమ్మని మంజులలో మన రాగ రమ్మక గుర్రగా మిమ్ములంబుగ కౌసుమమ్ము సమీర మందున తేలగా గున్న మామిడి పూచెనే ప్రతి గూడె మందున మెండుగన విన్నగా బిలకమ్మ నవ్వెను బిందులేయును పొందుగన తిన్నగా తిరయూగ లన్నియు తేలియాడెను తోటలోన వన్నెగా ప్రతి వేప మారెను పచ్చరాదిన పూలతోన వెచ్చ వెచ్చగ వీపుతట్టును వేడిగాలులు వీచగన పచ్చ పచ్చని మాతకమ్ముల పక్షిమాకలు చేరగన పచ్చె పచ్చె వసంత మాసము వన్నె చిన్నెలు బిల్వమున తెచ్చె తెచ్చెనే తేల తేలులు తీపి తీవ్రక పెంచుచున్.